Tisztelt vendégeink, Tisztelt miniszter úr, kedves testvértelepüléseinkről érkezett barátaink, tisztelt meghívottak, kedves szépvíziek, csíkszentmiklósiak, borzsovaiak és bükklokaiak!

Nagy szeretettel és székely vendégszeretettel köszöntök mindenkit a XIX. Szépvízi Káposztafesztiválon és Vásáron!

Ma nem csupán egy fesztiválra gyűltünk össze. Ma Szépvíz ünnepel. Ünnepel a falu, ünnepelnek a családok, a gazdák, a hagyományőrzők, az elszármazottak és mindazok, akiknek fontos ez a közösség, ez a táj és ez a székely föld.

Külön szeretettel köszöntöm testvértelepüléseink képviselőit és küldöttségeit, akik Magyarországról és a Felvidékről érkeztek hozzánk. Jó érzés látni, hogy a távolság nem választ el bennünket, hanem éppen az ilyen találkozások bizonyítják, hogy együvé tartozunk, bárhol is húzódjanak az országhatárok.

Köszönjük, hogy eljöttetek hozzánk, hogy együtt ünnepelhetünk, beszélgethetünk, nevethetünk, és megerősíthetjük azt a kapcsolatot, amelyet nem a térképek, hanem a közös múlt, a közös nyelv, a kultúra és az egymás iránti szeretet tart össze.

Kedves ünneplők!

A káposzta Szépvízen nem csupán egy zöldség. Nekünk ennél sokkal többet jelent. Benne van a székely ember munkája, kitartása, földszeretete és az a képessége, hogy abból is értéket teremtsen, amit a Jóisten és a természet rábízott.

A káposzta megterem a földben, de a fesztiválunk gyökerei ennél sokkal mélyebbre nyúlnak. Gyökereink a szüleink, a nagyszüleink, az elődeink világában vannak, akik megtanították nekünk, hogy a földet meg kell művelni, a hagyományt meg kell élni, a közösséget pedig össze kell tartani.

Mert a székely ember tudja: a földet nem elég örökölni, azt meg is kell művelni; a hagyományt nem elég emlegetni, azt tovább is kell adni; a közösséget pedig nem elég szeretni, azért nap mint nap tenni is kell.

Ez a mi feladatunk, és ez a mi felelősségünk is.

Tizenkilencedik alkalommal szervezzük meg ezt az ünnepet. Tizenkilenc év munkája, találkozása, nevetése és közös élménye van mögöttünk. Ez már nem egyszerűen egy rendezvény a naptárban. Ez a mi közös hagyományunk, Szépvíz egyik legfontosabb közösségi ünnepe.

És hadd mondjam ki polgármesterként is: számomra az a legfontosabb, hogy ezen a napon ne csak a színpad előtt legyen tömeg, hanem a szívekben is legyen közösség.

Hogy a szomszéd megszólítsa a szomszédot, a régi ismerősök újra egymásra találjanak, a fiatalok megérezzék, hogy jó ide tartozni, az idősebbek pedig lássák, hogy amit egész életükben építettek, annak van folytatása.

Mert egy település erejét nem csupán az útjai, az épületei vagy a beruházásai mutatják meg. Hanem az emberei. Az, hogy tudunk-e együtt dolgozni, tudunk-e egymásra figyelni, és a nehezebb időkben is képesek vagyunk-e egymás mellé állni.

Kedves szépvíziek!

Mi, székelyek, sok mindent megéltünk a történelem során. Voltak nehéz idők, amikor próbára tették a hitünket, a nyelvünket, az identitásunkat és a megmaradásunkba vetett bizalmunkat. De a székely ember mindig tudta, hogy a helytállás nem hangos beszédekben, hanem a mindennapi munkában mutatkozik meg igazán.

Abban, hogy megműveli a földjét. Hogy elküldi a gyermekét magyar iskolába. Hogy vasárnap elmegy a templomba. Hogy megtanítja a fiatalokat a régi nótákra, táncokra és szokásokra. Hogy nem engedi feledésbe merülni ősei történetét, és nem szégyelli azt, ahonnan elindult.

A székely helytállás nem azt jelenti, hogy mindig könnyű nekünk. Azt jelenti, hogy a nehézségek ellenére is maradunk, dolgozunk, építkezünk, és jövőt tervezünk ezen a földön.

Ezért fontos ez a fesztivál is. Mert a hagyományainkat nem vitrinben őrizzük, hanem élettel töltjük meg. Itt vannak a termelők, akik munkájuk gyümölcsét hozzák elénk. Itt vannak az árusok, a kézművesek, a szervezők és az önkéntesek, akik időt és energiát áldoznak azért, hogy ez a nap mindenki számára emlékezetes legyen. Itt vannak a családok, a gyermekek, a fiatalok és az idősebbek, akik együtt teszik teljessé ezt az ünnepet.

Nekik mindannyiuknak köszönet jár!

Külön köszönöm mindazoknak, akik a háttérben dolgoznak, akik szerveznek, pakolnak, főznek, díszítenek, rendet tartanak, és sokszor úgy teszik a dolgukat, hogy a nevüket nem is halljuk a színpadról. Nélkülük nem lenne fesztivál, és nélkülük nem lenne ilyen erős közösségünk sem.

Kedves vendégeink, kedves testvértelepülési barátaink!

Amikor ma együtt állunk itt, Szépvízen, akkor nemcsak egy község ünnepét éljük át. Hanem azt is megmutatjuk, hogy a Kárpát-medence magyar közösségei számíthatnak egymásra.

Lehet, hogy más vidékről jöttünk, lehet, hogy más tájszólással beszélünk, más ételeket főzünk, másként ünnepeljük a hétköznapokat, de vannak dolgok, amelyek összekötnek bennünket: az anyanyelvünk, a kultúránk, a történelmünk, a hitünk és a szülőföldünkhöz való ragaszkodásunk.

Ezek a kapcsolatok akkor igazán értékesek, ha nemcsak ünnepi fényképek és hivatalos kézfogások maradnak, hanem barátsággá, együttműködéssé és kölcsönös segítséggé válnak.

Azt kívánom, hogy amikor hazatértek Szépvízről, ne csak egy jó fesztivál emlékét vigyétek magatokkal, hanem azt az érzést is, hogy Szépvízen barátokra, testvérekre és egy nyitott, vendégszerető közösségre találtatok.

Mi pedig itthon maradva őrizzük tovább azt, amit elődeink ránk bíztak, és építsük azt, amit majd gyermekeinknek szeretnénk átadni.

És ha már káposztafesztiválon vagyunk, engedjék meg, hogy egy kis székely humorral is zárjam a gondolataimat!

Azt mondják, a jó káposzta titka a megfelelő föld, a gondos munka és a türelem. Nos, azt hiszem, ez a községvezetésre is igaz. Csak nálunk néha több a munka, mint a káposztában a levél, és néha olyan a helyzet, hogy még a legjobb töltelék sem old meg mindent!

De amíg van, aki dolgozzon, aki segítsen, aki a közösségért felelősséget vállaljon, és amíg van kivel közösen elfogyasztani egy jó káposztás ételt, addig van remény, van erő és van jövő.

Kedves szépvíziek, kedves vendégeink!

Kívánom, hogy a mai nap legyen tele jókedvvel, baráti beszélgetésekkel, szép találkozásokkal és felejthetetlen élményekkel! Vásároljunk a helyi termelőktől, becsüljük meg egymás munkáját, kóstoljuk meg a finom falatokat, tapsoljunk a fellépőknek, és mutassuk meg, hogy Szépvíz nemcsak a káposztájáról híres, hanem az embereiről, a vendégszeretetéről és az összetartásáról is.

Isten áldja Szépvíz község minden lakóját és valamennyi kedves vendégünket!